WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 31 4 AUG. 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WAT heerlijk, hè, om na maanden van hard werken eindelijk weer 'ns vakantie te hebben! Je hebt je plannen voor de vakantie natuurlijk allang gemaakt. Misschien ga je met je ouders mee, of een tijd kamperen of ergens logeren. Misschien blijf je gewoon thuis en ga je vissen en voetballen en zwemmen en nog veel meer. Als het 'ns regent, dan is er altijd wel een mooi boek of de Donald Duck om te lezen, of zijn er nog nieuwe postzegels die je in je album moet plakken. Je kunt zoveel doen.

Er zijn kinderen die ook graag zouden gaan vissen en kamperen en voetballen, maar zij kunnen niet. Ze liggen al een tijd op bed, thuis of in een ziekenhuis of sanatorium, en vaak moeten ze er nog lang blijven. Al schijnt de zon en is het 't mooiste weer van de wereld, zij mogen er niet uit. Ik weet wel dat jullie het vreselijk druk hebben met de voorbereidingen van je kamp of van wat je dan ook gaat doen, maar toch zou ik jullie willen vragen, juist nu al die zieke vrienden en vriendinnen niet te vergeten. Als je ergens op kamp of gewoon met vakantie bent, stuur daar vandaan dan ook 'ns een kaart naar de jongens en meisjes die op het ziekenlijetje staan. Ze zouden er zelf ook zo graag op uittrekken, allerlei dingen zien en doen, maar dat kan niet. Als jullie hun een kaart sturen, hebben ze tenminste een beetje het gevoel bij jullie te horen en dat geeft hun moed en sterkte. Afgesproken? OOM DONALD

✳ PRIJZEN ✳

Beste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde ƒ 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde ƒ 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

ONS ZIEKENLIJSTJE

HINKE PANJER is 12 jaar. Zij kan niet lopen. Ze zou heel graag wat kaarten van Elvis Presley willen hebben. Haar adres is: Johannastichting, Heijencoordseweg 5, Arnhem.

Jozef van Oevelen is 5 jaar. Hij moet nog een paar maanden in het sanatorium blijven. Hij spaart postzegels en zijn adres is: Sanatorium De Klokkenberg, Kinderafdeling, Breda.

Anja Kolstee is pas 4 jaar, maar heeft nu al drie keer in het ziekenhuis gelegen. Wie stuurt haar 'ns een kaart? Dat zou se heel prettig vinden. Haar adres is: Ormelstraat 18, Aalten.

Sjaak Luypen wordt op 12 augustus 14 jaar. Hij zal zijn verjaardag in het sanatorium moeten vieren. zijn adres is: Sanatorium Dekkerswald, Margriet Pavlijoen, Groesbeek.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 31

Van buiten naar binnen invullen:
1. eids, voor schepen die een haven in- of uitgaan,
2. getal tussen de 5 en de 10, 3. elkeen, 4. landbouwer, 5. kruipend dier; sommige soorten zijn vergiftig, 6. tegenovergestelde van dicht, 7. omslagdoek, 8. rekening.

Heb je alle woorden ingevuld, dan schrijf je eerst de beginletters op van de woorden waar een oneven getal bijstaat, daarna de beginletters van de woorden met een even getal. Je krijgt dan, als je het goed hebt gedaan, de naam van de hoofdstad van een land in Europa. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 9 augustus,

als je in Nederland woont naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam,

en als je in België woont naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 1e.

Schrijf duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 31".

Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

NETTIE BOEREMA, DEN BOSCH. Het is slweer 'n hele tijd geleden dat ik een brief van je kreeg! Nou, Midas vond het helemaal niet aardig van je, dat je hem uitlacht! „Wacht maar..." zei hij, „ik krijg haar nog wel!"

BEN SCHOT, ZIERIKZEE. Ik vond je tekening heel mooi, maar je brief wel erg kort! En ik denk dat de oplossing van 't raadseltje een kachel is. Goed geraden?

ANNY ARTS, St. ANTHONIS. Ik zou jou best als buurmeisje willen hebben! Ik vind het erg aardig van je, dat je die twee kleine meisjes altijd voorleest uit Donald Duck. Als ze dan over een poosje zelf kunnen lezen, kennen ze iedereen in Duckstad al!

JAN WIERIKS, NIJMEGEN. Zo'n boomfeestdag lijkt me echt leuk! Moet je dan ook zelf voor die boom zorgen tot hij groot is? Nee zeker, hè? Dat zou erg lang duren! Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes.

Schrijf eerust zoveel ja maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 1e, als je in België woont. In de linkerbovenboek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs!

OPLETTEN ✳ ✳ ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de wekelijkse prijsvraag ven Donald Duck nr. 24:

1e prijs: Roosje Wever, Axel.

2e prijs: Kees Klots, Amsterdam.

3e t/m 12e prijs: Nellie Beuse, Purmerend; Gert Kamphout, Voorthuizen; A. Lamers, Asten; G. de Wit, Rotterdam; H. Wortelboer, Emmercompas; Riet v. d. Van, IJmuiden; J. van Dulk, Arnhem; C. v. d. Kooy, Vaarschoten; L. v. Hemert, Hoogerheide; O. Niesten, Vijlen.

13e t/m 22 prijs: H. Bakker, Kielwindeweer; R. Colebrander, Aalten; Hans Spiering, Scheveningen; F. Vanderheyden, Halle (Blg.); H. Sibbing, Bussom; T. van Eeveld, Harreveld; J. Kloosterman, Dieman; C. Portier, Gemert; Willy Adriaens, Ede; M. de Boer, Valendam.

De oplossing van prijsvraag nr. 29 luidt: **AARDREVING.**

Walt Disney's

Oma Duck en Willie Wortel

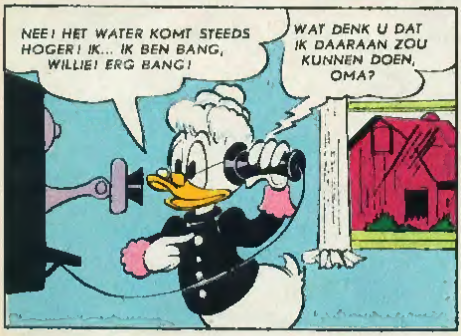

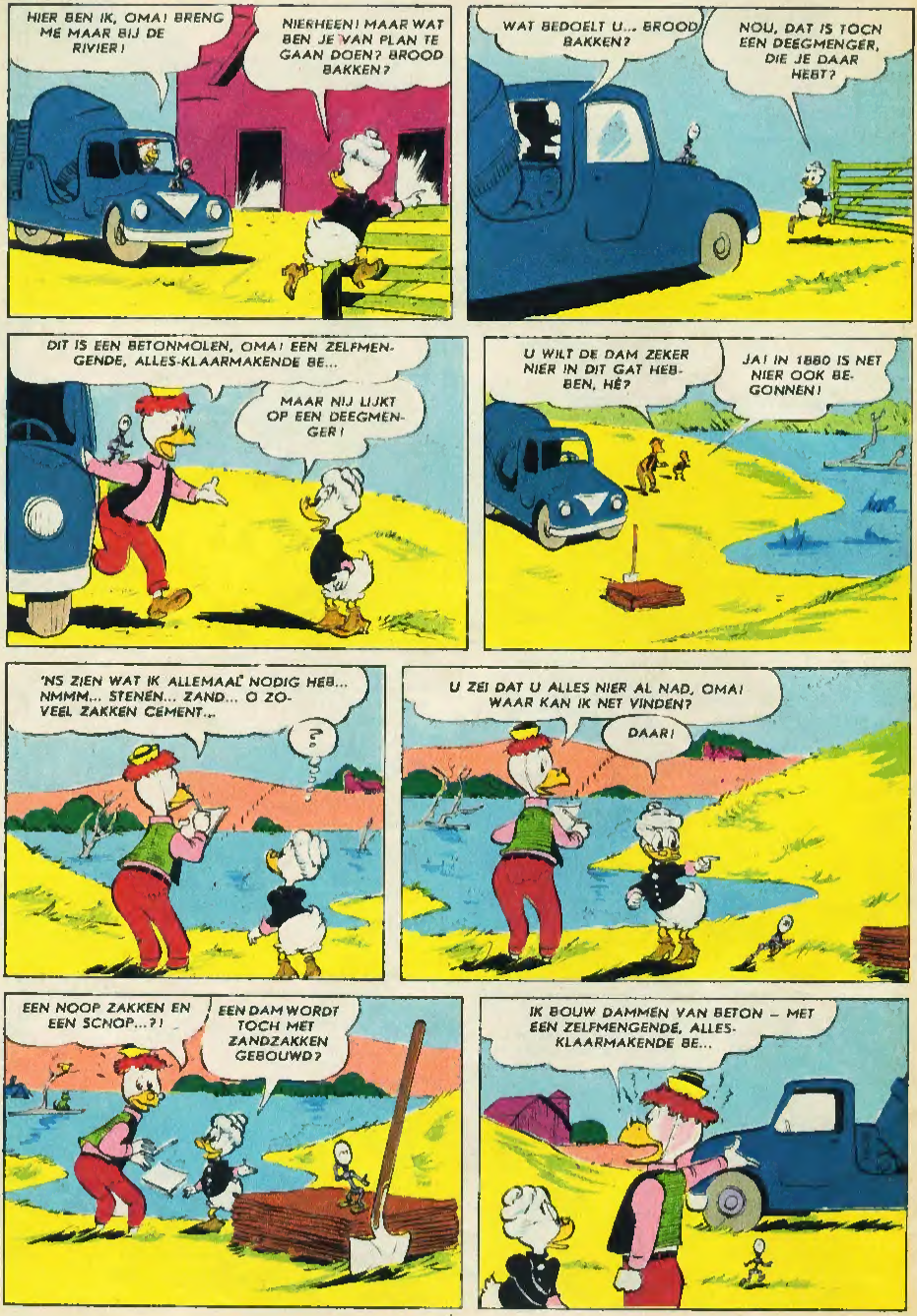
HIER BEN IK, OMA! BRENG ME MAAR BIJ DE RIVIER!
NIEKHEEN! MAAR WAT BEN JE VAN PLAN TE GAAN DOEN? BROOD BAKKEN?
WAT BEDOELT U... BROOD BAKKEN?
NOU, DAT IS TOCH EEN DEEGMENGER, DIE JE DAAR HEBT?
DIT IS EEN BETONMOLEN, OMA! EEN ZELFMENGENDE, ALLES-KLAARMAKENDE BE...
MAAR NIJ LIJKT OP EEN DEEGMENGER!
U WILT DE DAM ZEKER NIER IN DIT GAT HEBBEN, HÉ?
JA! IN 1880 IS NET NIER OOK BEGONNEN!
'NS ZIEN WAT IK ALLEMAAL NODIG HEB... NMMM... STENEN... ZAND... O ZO VEEL ZAKKEN CEMENT...
?
U ZEI DAT U ALLES NIER AL NAD, OMA! WAAR KAN IK NET VINDEN?
DAAR!
EEN NOOP ZAKKEN EN EEN SCHOP...?!
EEN DAM WORDT TOCH MET ZANDZAKKEN GEBOUWD?
IK BOUW DAMMEN VAN BETON – MET EEN ZELFMENGENDE, ALLES-KLAARMAKENDE BE...

DOET HIJ DE ZAKKEN VOL ZAND?
OMA, GAAT U ALSTUBLIEFT NAAR DE BOERDERIJ EN BREIT U DAAR EEN PAAR SOKKEN!
ER IS DUS GEEN CEMENT, GEEN ZAND EN GEEN GRIND... IK ZAL IETS ANDERS MOETEN UITVIN-DEN!
X-O², CH₂, KU₃, RA, FE₆ ....
SCHEIKUNDIGE STOFFEN
EN BAKPOEDER, DAT MOET ER TOCH ZEKER OOK IN?
MAAR OMA, IK BEN GEEN BROOD AAN 'T BAKKEN!
AH! DIT NIEUWE SOORT BETON IS WEL EEN BEETJE ZWAAR, MAAR HET IS PRIMA VOOR EEN DAM!
KENK!
MISSCHIEN MOET ER WAT GIST BIJ?
KIJKT U MAAR 'NS HOE VLUG IK DIE DAM VOOR U BOUW! TIEN KEER VLUGGER DAN TWINTIG MAN MET ZANDZAKKEN!
EN DAT IS MAAR GOED OOK! DE RIVIER RIJST NOG MET DE MINUUT!
U HAD WERKELIJK NIEMAND BETER KUNNEN VRAGEN OM UW BOERDERIJ TE REDDEN VAN DE... HÉ, WAAR IS ZE NOU?

HIER BEN IK! IK ZAL DAT BETONSPUL VAN JE WEL WAT LICHTER MAKEN, WILLIE!
GIST, MEEL, SUIKER, EIEREN...
HET WORDT TOCH GEEN BROOD, OMA!
WAT KLEURSTOF EN KANEEL MAAKT DE KLEUR EN DE REUK WAT PLEZIERIGER!
IK GEEF HET OP, DOET U MAAR, OMA!
EEN NAAR KANEEL RUIKENDE BETONDAM! HOE KOMT ZE OP HET IDEE?
MAAR BIJ DE GEIT SCHIJNT ER ANDERS OVER TE DENKEN...
BEE!
SNIF
SLORP
OEI! IK HEB DE GEIT MET BETON BESPOTEN!

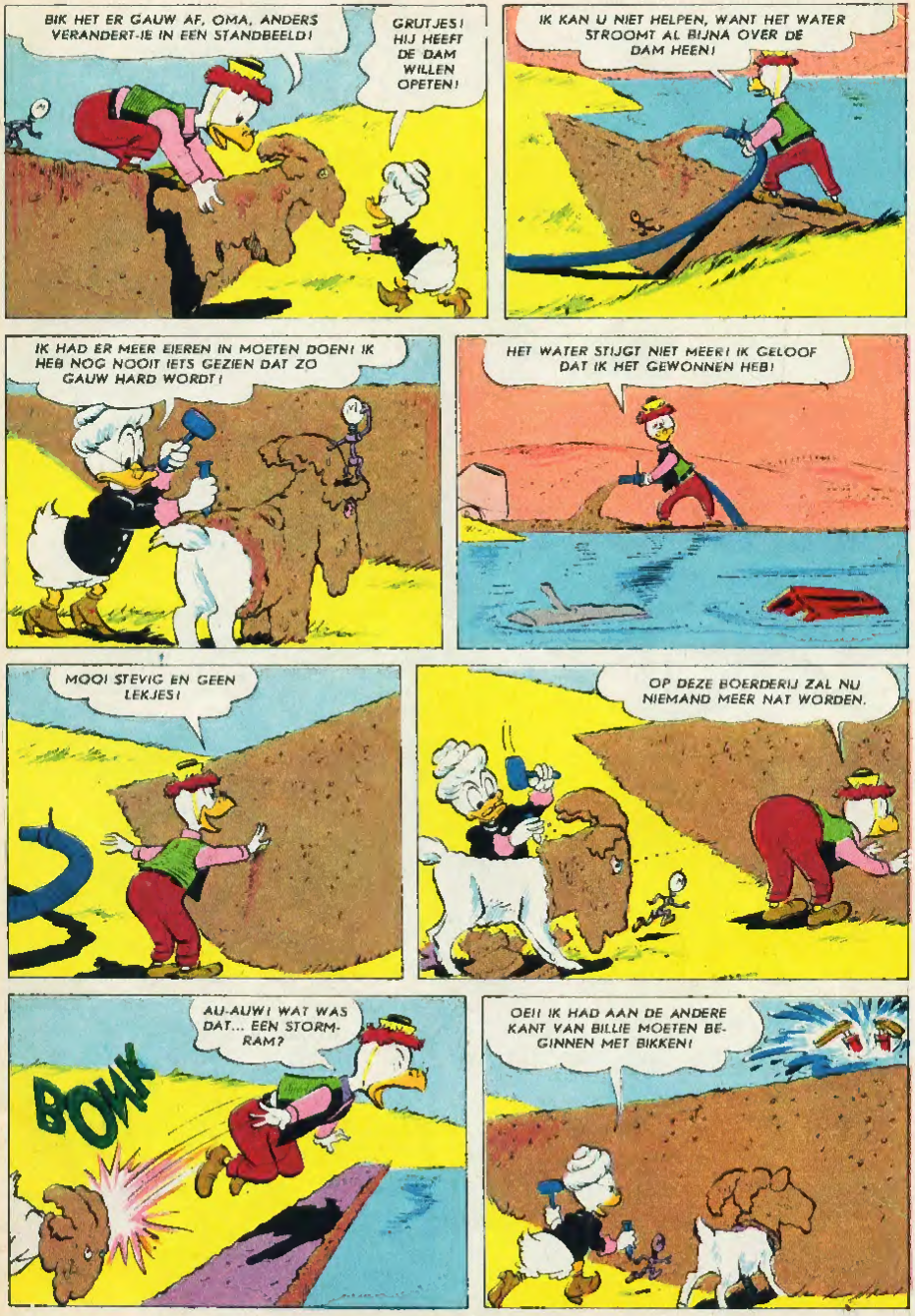
BIK HET ER GAUW AF, OMA, ANDERS VERANDERT-IE IN EEN STANDBEELD!
GRUTJES! HIJ HEEFT DE DAM WILLEN OPETEN!
IK KAN U NIET HELPEN, WANT HET WATER STROOMT AL BIJNA OVER DE DAM HEEN!
IK HAD ER MEER EIEREN IN MOETEN DOEN! IK HEB NOG NOOIT IETS GEZIEN DAT ZO GAUW HARD WORDT!
HET WATER STIJGT NIET MEER! IK GELOOF DAT IK HET GEWONNEN HEB!
MOOI STEVIG EN GEEN LEKJES!
OP DEZE BOERDERIJ ZAL NU NIEMAND MEER NAT WORDEN.
AU-AUW! WAT WAS DAT... EEN STORM-RAM?
BONK
OEI! IK HAD AAN DE ANDERE KANT VAN BILLIE MOETEN BEGINNEN MET BIKKEN!

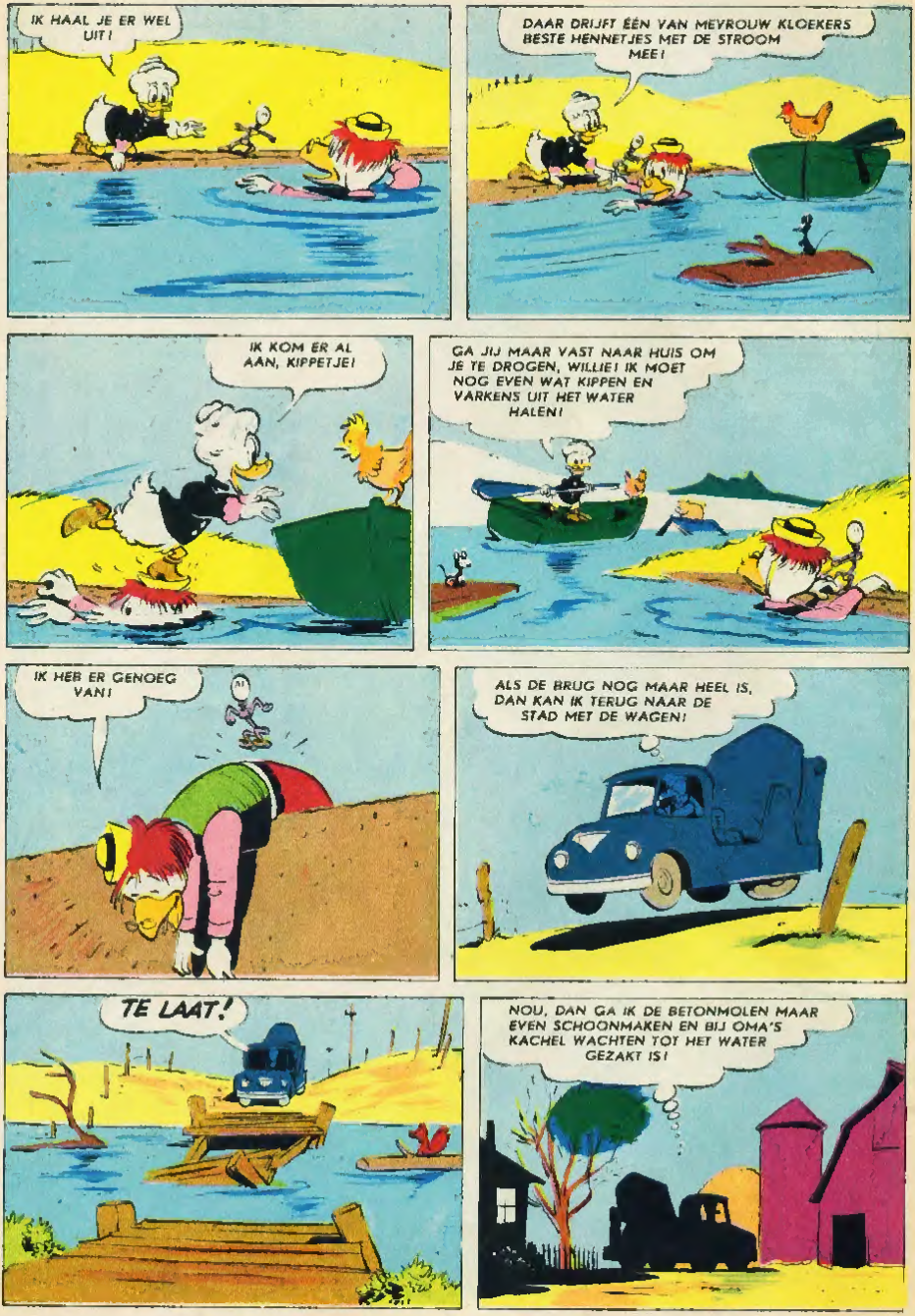
IK HAAL JE ER WEL UIT!
DAAR DRIJFT ÉÉN VAN MEVROUW KLOEKERS BESTE HENNETJES MET DE STROOM MEE!
IK KOM ER AL AAN, KIPPETJE!
GA JIJ MAAR VAST NAAR HUIS OM JE TE DROGEN, WILLIE! IK MOET NOG EVEN WAT KIPPEN EN VARKENS UIT HET WATER HALEN!
IK HEB ER GENOEG VAN!
ALS DE BRUG NOG MAAR HEEL IS, DAN KAN IK TERUG NAAR DE STAD MET DE WAGEN!
TE LAAT!
NOU, DAN GA IK DE BETONMOLEN MAAR EVEN SCHOONMAKEN EN BIJ OMA'S KACHEL WACHTEN TOT HET WATER GEZAKT IS!

LATER...
ZZZZZ...
ZZZZZZ... WUK! UH? WATTISSER, LAMPJE?
BONK
BONK
BONK
IK HOOR M'N BETONMOLEN DRAAIEN! WAT...?
KRRRRR
?
ER IS GENOEG VOOR ALLEMAAL! JULLIE KUNNEN DE BRODEN IN DE GROTE OVEN ACHTER HET HUIS BAKKEN, DAMES!
WAT BENT U AAN 'T DOEN?
HET DORP IS OVERSTROOMD, WILLIE, EN TOEN HEB IK DE INWONERS HIERHEEN LATEN KOMEN VOOR WAT ETEN!
EN ZOALS IK AL EERDER HEB GEZEGD, DIT IS DE BESTE DEEGMENGER DIE JE JE MAAR KUNT DENKEN!
IK GEEF HET OP, OMA, U HEBT GEWONNEN, HOOR!
MEEL
GIST
VAN OMA KUN JE 'T NU EENMAAL NIET WINNEN, LAMPJE! EN HET IS PRACHTIG DEEG, DAT MOET IK ZEGGEN!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

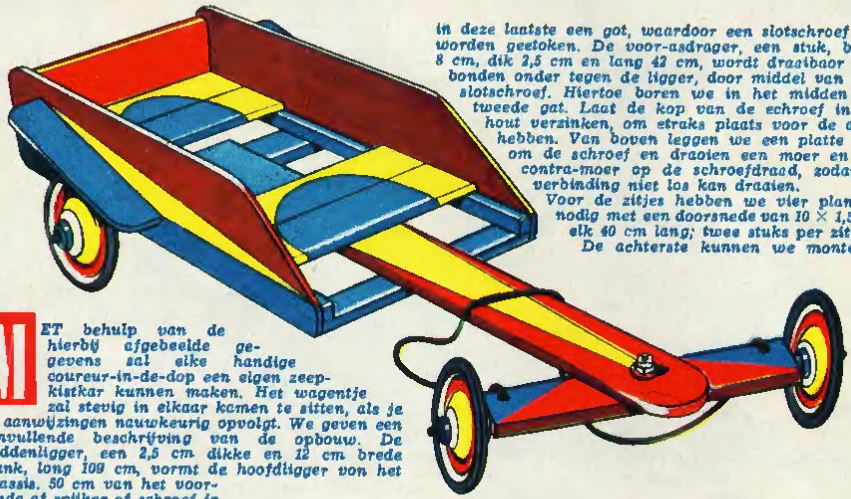

KARREN MAAR!

MET behulp van de hierbij afgebeelde gegevens zal elke handige coureur-in-de-dop een eigen zeepkistkar kunnen maken. Het wagentje zal stevig in elkaar kamen te zitten, als je de aanwijzingen nauwkeurig opvolgt. We geven een aanvullende beschrijving van de opbouw. De middenligger, een 2,5 cm dikke en 12 cm brede plank, long 109 cm, vormt de hoofdligger von het chassis. 50 cm van het vooreinde af spijker of schroef je een 8 cm brede dwarsligger van dezelfde dikte en met een lengte van 40 cm. Deze komt tegen de onderkant van de hoofdligger. Eveneens aan de onderkant, aan het achtereinde, bevestigen we de asdrager, die 8 cm breed is en even lang als de dwarsligger. De beide stijliggers worden op de twee laatstgenoemde delen bevestigd. Ze meten elk 82 cm en hebben een doorsnede van 4 × 3 cm. Als je spijkers gebruikt, sla je de uit het hout stekende punten om in de nerfrichting, zodat ze niet kunnen lostrekken. Het voareinde van de hoofdligger wordt zuiver rond afgezaagd en bijgewerkt met de vijl. 10 cm erachter ligt het draaipunt van de asdrager met de ligger. Boor in deze laatste een gat, waardoor een slotschroef kan worden geetoken. De voor-asdrager, een stuk, breed 8 cm, dik 2,5 cm en lang 42 cm, wordt draaibaar verbonden onder tegen de ligger, door middel van deze slotschroef. Hiertoe boren we in het midden een tweede gat. Laat de kop van de schroef in het hout verzinken, om straks plaats voor de as te hebben. Van boven leggen we een platte ring om de schroef en draaien een moer en een contra-moer op de schroefdraad, zodat de verbinding niet los kan draaien.

Voor de zitjes hebben we vier plankjes nodig met een doorsnede van 10 × 1,3 cm, elk 40 cm lang; twee stuks per zitting. De achterste kunnen we monteren, maar de zitting van de bestuurder laten we nog even los liggen. We goon er op zitten en stellen vast, of we met de voeten de stuurstang of voorste asdrager goed kunnen bereiken. Is de juiste afstand genomen, dan bevestigen we nu ook deze plankjes. Nu de carosserie. Deze bestaat slechts uit de zijvlakken met schuin afgezaagde voorkant. Neem hiervoor 1 cm dik spaanplaat en spijker dit van buiten op de stijliggers. Schuin oplopend boven de achterwielen spijkeren we van binnenuit op de zijvlakken de achterspotborden; plonkjes van 8 cm breedte met afgeronde buitenhoeken. De lengte is 36 cm. Tegen de achterkant van de achterzitting spijkeren we de achter-

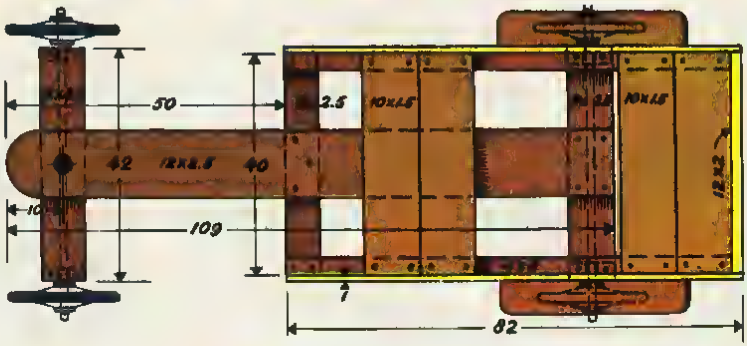

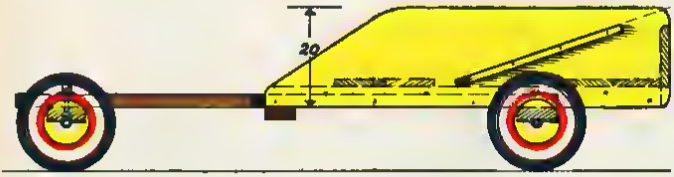

wand, een plank van 12 × 2 cm. Op de kopse einden komen de zijplaten vast te zitten. Ons karretje rolt op een viertal wielen van een oude kinder- of wandelwagen of nieuw gekochte eenhijfwielen met bijpassende asstukken. De assen worden door middel van speciale beugels onder op de asdragers geschroefd. Inplaats van schroeven kunnen we de beugels ook met door de houtdikte heen lopende moerboutjes vastzetten. De asuinden steken even buiten de wielen uit. Aan weerszijden van elk wiel schuiven we een platte ring op de as. De wielen worden tenslotte vastgezet met splitpennen. Hiervoor moeten door de asuinden gaatjes worden geboord. Dan lak je de kar in een paar frisse kleuren! Schilder netjes; laat de wielen onbespetterd en dek ze even af voor je begint. Boor in de uiteinden van de voorasdrager gaten en knoop er de uiteinden van een stuk gordijnkoord in vast. En nu: karren maar!

* * * * * * * * * * * * * *

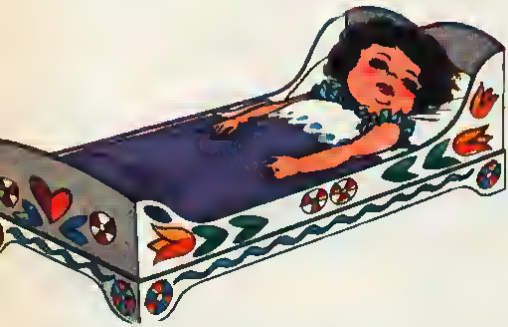

sprookjes-bed

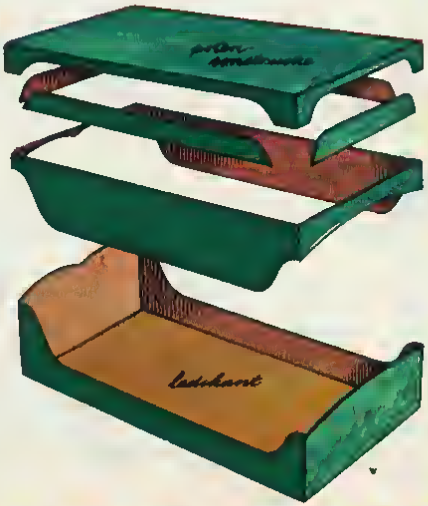

EEN heel eenvoudige manier om een prachtig poppenledikant te maken, is het gebruiken van een sterke doos van stijf karton. Hiervan gebruiken we ook het deksel. Het netst werken we, wanneer we van de gebogen vorm van de opstaande lange zijden een kartonnen mal knippen. Deze leggen we dan achtereenvolgens op elke zijde van de doos en trekken de vorm met een potlood langs de mal over. Op de overige zijden van doos en deksel tekenen we de gebogen lijnen en dan kunnen we de overtollige stukken afknippen en afsnijden. Het deksel wordt het onderstel met de pootjes. Doos en deksel lijmen we op elkaar. Het ledikant wordt van binnen en buiten in een effen tint geschilderd. Hierop breng je nu een versiering aan met plakkaatverf, met netjes ingeknipte bloemen en blaadjes van dun gekleurd papier of met kleurig zelfklevend band. De afmetingen van de doos moeten natuurlijk overeenstemmen met de grootte van het poppekind dat er in moet slapen.

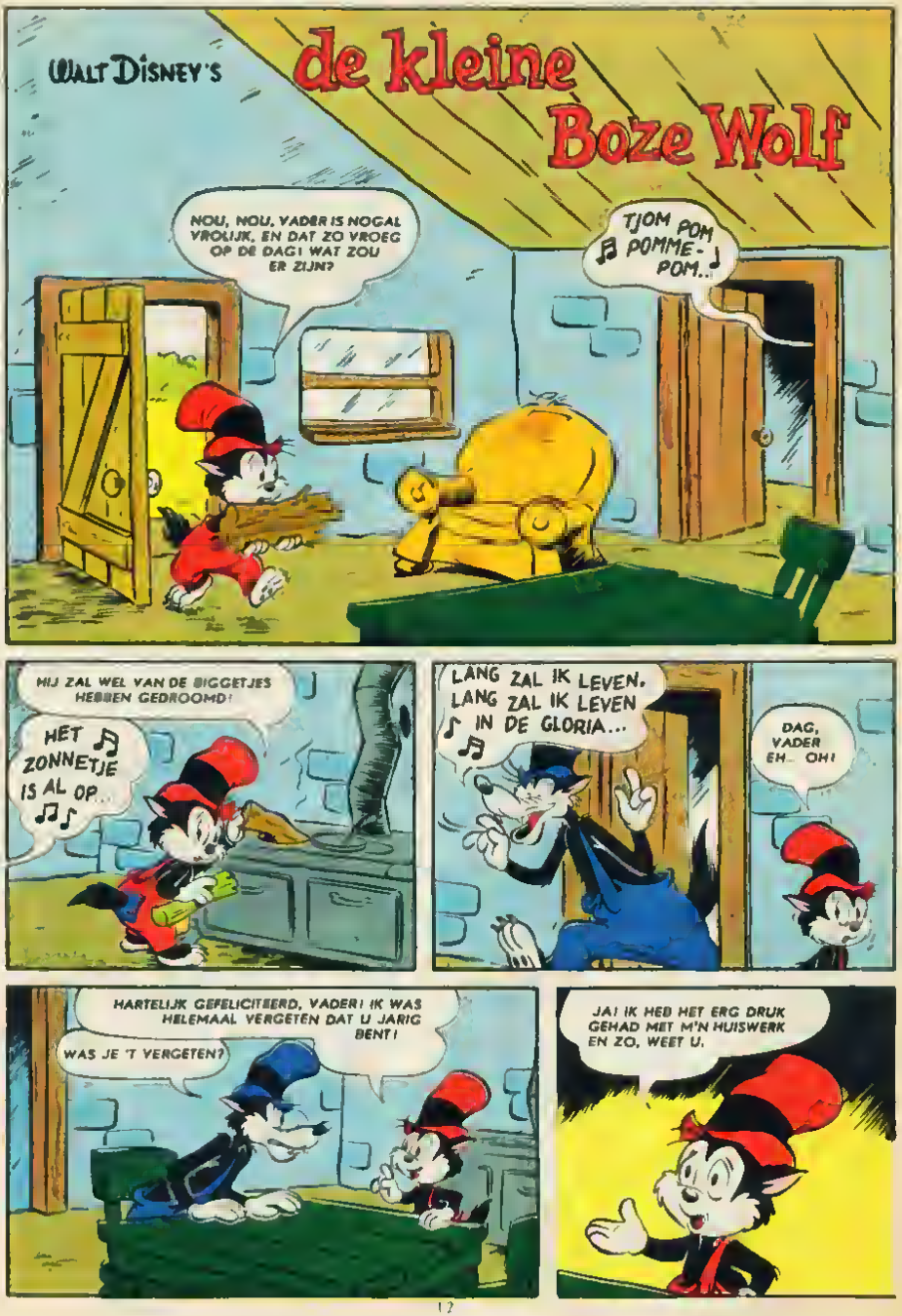
WALT DISNEY'S
de kleine Boze Wolf
NOU, NOU, VADER IS NOGAL VROLIJK, EN DAT ZO VROEG OP DE DAG! WAT ZOU ER ZIJN?
TJOM POM ♫ POMME-POM..♪
HIJ ZAL WEL VAN DE BIGGETJES HEBBEN GEDROOMD!
HET ♫ ZONNETJE IS AL OP... ♫♪
LANG ZAL IK LEVEN, LANG ZAL IK LEVEN ♪ IN DE GLORIA... ♫
DAG, VADER EH... OH!
HARTELIJK GEFELICITEERD, VADER! IK WAS HELEMAAL VERGETEN DAT U JARIG BENT!
WAS JE 'T VERGETEN?
JA! IK HED HET ERG DRUK GEHAD MET M'N HUISWERK EN ZO, WEET U.

MAAR ZAL IK DAN NU EEN EXTRA LEKKER ONTBIJT VOOR U KLAARMAKEN?
LAAT MAAR! (ZUCHT!) HET IS TOCH MAAR JE VADERS VERJAARDAG...
HET SPIJT ME HEEL ERG, VADER! HEUS!
HMMM! HIJ TREKT HET ZICH NOGAL AAN! DAAR ZOU IK EIGENLIJK GEBRUIK VAN MOETEN MAKEN!
DAT JE EIGEN ZOON JE VERJAARDAG VERGEET! (ZUCHT!) MAAR JA, ZO IS HET LEVEN! (SNIK!)
IS ER IETS DAT IK VOOR U KAN DOEN!
JA! HET IS WEL NIET VEEL, MAAR IK ZOU HET ERG PRETTIG VINDEN!
IK ZAL HET DOEN! WAT?
HELP ME DE DRIE KLEINE BIGGETJES VANGEN! JA?
W-WAT M-MAAR DAT KAN IK NIET .
JE HEBT BELOOFT DAT JE IETS VOOR ME ZOU DOEN, IS HET NIET? EN JE BENT TOCH NIET VAN PLAN, EEN BELOFTE TE BREKEN!
N NEE, DAT NIET! WAT WILT U DAT IK DOE, VADER?
JE HOEFT ALLEEN MAAR MET ZE BIJ DE OUDE MOLEN TE GAAN VISSEN, DAT IS ALLES!
(SLIK!) GOED!
EN ZO
JA, HIJNI WE ZULLEN EVEN ONZE HENGELS HALEN, DAN GAAN WE MEE, WOLFJE!

HIER ZIJN WE ALWEER!
WAAROM KIJK JE ZO VREEMD?
IK, VREEMD?
IK EH OCH, ZOMAAR ZULLEN WE NAAR HET BOSMEERTJE GAAN?
GOED! BIJ DE OUDE MOLEN KAN IEDEREEN ALTIJD WEL WAT VANGEN!
DAAR BEN IK JUIST ZO BANG VOOR! IK HOOP MAAR DAT VADERS PLAN MISLUKT EN HIJ NIETS VANGT!
KIJK 'NS WAT EEN VIS! DAT WAS EEN GOED IDEE VAN JE, WOLFJE!
O NEE!
DAT WORDT GEBAKKEN VIS VANAVOND, JONGENS!
WAAR ZOU VADER ZIJN?
GEBRADEN BIGGEN BEDOEL JE!
DAAR HEB JE HEM AL!
JULLIE ZIJN ER FIJN INGETRAPT! BEDANKT, WOLFJE!
WIST JIJ ER DAN VAN, WOLFJE!
HET SPIJT ME, KNOR!
LANG ZAL IK LEVEN! LANG ZAL IK LEVEN!
MAAR IK KRIJG JULLIE WEL LOS! MOET JE HOREN

EN ZO...
EINDELIJK! EINDELIJK!
ECHT ZIELIG VOOR U, MENEER WOLF!
JA, HÉÉL ZIELIG!
WAT BEDOEL JE? ZIELIG VOOR MIJ?
NOU, U HEBT ONS GEVANGEN, GOED! MAAR MORGEN, WAT DOET U DAN?
U KUNT ALLEEN NOG MAAR EEN BEETJE ZITTEN EN OUD WORDEN VOOR UW TIJD!
UH?
IK ZIE U AL, IN EEN KRAKENDE SCHOMMELSTOEL, MET EEN LANGE BAARD, OUD EN AFGELEEFD!
PIEP
KRAAK
HIJ HEEFT GELIJK! U ZULT NIETS MEER TE DOEN HEBBEN, VADER EN U ELKE DAG VERVELEN!
DAT DACHT JE MAAR!
ZOVER ZAL HET NOOIT KOMEN, HOOR! SCHIET OP, MAAK DAT JE WEGKOMT!
ZO...
NOG EENS GEFELICI-TEERD!
EN IK ZAL DAT HET VOLGEND JAAR HEUS NIET VER-GETEN!
DIT IS LEUKER DAN WAT DAN OOK!

In het jaar 1262, waarin Pipo en Felicio door een klok van Vadertje Tijd terecht gekomen zijn, wordt het land van de goede ridder Oevanhi veroverd door de ruwe ridder Boudewijn de Dolle. Pipo en Felicio gaan natuurlijk proberen de narigheden weer in orde te maken, maar het is geen gemakkelijk werkje om met z'n drieën een heel leger te verslaan. En daarom vervaardigen onze vrienden een locomotief. Met dit „stoompaard" gaan ze op weg naar het roofslot van Dolle Boudewijn. Alle bijgelovige soldaten slaan op de vlucht, maar als Dolle Boudewijn hoort over het naderende monster, geeft hij bevel om handgranaten op te werpen.

geschreven door Wim Meuldijk

met prenten van Jan Wesseling

DE HINDERLAAG

DE locomotief, bijgenaamd „Het Stoompaard" of — zoals Pipo het noemt — „De Ridderschrik" rolt rammelend, puffend en blazend over de weg die dwars door Bolland loopt in de richting van het roofslot van Dolle Boudewijn. Pipo wrijft in zijn handen en stookt telkens het vuurtje onder de ketel op, Felicio zingt tevreden een liedje en ridder Oevanhi heeft zijn slagzwaard en zijn lans opgepoetst en laat zijn ogen telkens speurend over het landschap gaan, op zoek naar vijandelijke soldaten. Maar tot nu toe gaat alles van een leien dakje; iedere soldaat die het puffende blikken monster zag naderen, heeft ijlings de benen genomen en is gillend naar z'n moeder gevlucht, om uit te huilen van de schrik om zo'n eng ding!

„Ze vluchten als hazenhertjes!" jubelt Pipo. „Die malle bibberaars weten niet wat een stoommachine is, die hebben ze zelf nog niet uitgevonden! Er wordt ons geen strobreed en geen heerdik in de weg gelegd, we hobbelen zo koersrecht door naar het roofslot en we jagen meneertje de Dolle Boudewijn met z'n grote schreeuwmond zo een-twee-hupla z'n eigen moddergracht in!"

„Juist!" roept Felicio, „en dan vinden we de soep met

Pipo en de Ridderschrik

aliertjes uit en we maken alle mensen daarmee geiukkig! Je bent een knap verzinnertje, meneer Pipo. Ik wou, dat ik jouw dankhoofd eens mocht lenen! Over een paar dagen zijn we weer terug in onze eigen tijd, hè!"

Sja, Pipo en Felicio zijn erg vrolijk,

maar zo gemakkelijk als ze het zich voorstellen zal het helaas niet gaan! Ridder Boudewijn de Dolle zit altang niat maer in zijn kasteel. Die brutale man is met zijn beste soldaten de weg opgegaan in de richting van de naderende stoommachine „Graven!" heeft Dolle Boudewijn bevolen. „Graaf een diepa kuil, mannen, maar val er niet zelf in, want die kull is bestemd voor de naderende stoom-draak! We zullen dat gruwelijke ding wel mores leren! Vooruit, kerels, sta niet te bibberen! Wie goed helpt krijgt honderd penningen en wie niet z'n best doet kan honderd stokslagen krijgan!" Dat is een hael verschil an de soldaten van de roofridder beginnen dus ta graven zo hard ze kunnan. Binnen een uur hebben ze een heie diepa put gegraven en nu laat de sluwe ridder de kuil afdekken mat dunne takken en een laag zand, zodat je de plek niet kunt zien, het is een echte valkuil!

Terwijl ze aan het werk zijn komen links en rechts de soldaten langs, die voor het stoompaard uit vluchten, ze zijn zo geschrokken, dat zelfs het woedende gebrul van ridder Boudewijn de Dolle hen niet tot staan kan brengan!

Net als ze de kull onzichtbaar hebben gemaakt, klinkt er achter aen heuveltje een hoog gefluit, hat stoompaard is in aantocht!

„Mannen!" roept Dolle Boudewijn hard boven het geklappertand van zijn moedige soldsten uit, „het uur der beslissing heeft geslagen! Doa wat Ik jullie zeg want anders zul je een maand lang alleen maar zure bessen ta aten krijgen! Jullie verstoppen je achter de struiken en je wacbt af! Zodra die rookdraak, of wat het dan ook wezen mag, deze plek heeft bereikt, zal-ie met z'n heie lijf in de valkuil zakken! Dan is hij machteloos en dat is dan een fijn moment voor jullie om aan te vallen! Ja springt tevoorschijn en je hakt hem in plakjes! Wees niet bang, want ik zal er zelf persoonlijk bij wezen om jullie het teken voor de aanval te geven! Niemand zal Boudewijn de Dolle kunnen opjagen! Psah, mannen, kop op! Zijn wij harde heiden of bange juffershondjes?"

Eén van de soldaten staekt zijn vinger op. „Mogan wa echt kiezen, edele heer?" roept hij. „Dan hou ik het op die juffershondjes! Ik ben liever geen held, die door een vurige draak wordt opgegeten!"

„Stilte!" buldert Dolle Boudewijn. „Het vragenuurtje is afgelopen, nu begint de grootste slag in de geschiedenis! Varstop je, mannen, daar komt het monster!"

Dat is een ovarbodige mededeling, het geraas van de rammelende locomotief is nu al bijna oorverdovend, viug verbergen de soldaten zich in het struikgewas! Dolle Boudewijn geaft het voorbeeld hij verstopt zich het beste! En dan wachten ze — dat heie sluwe stel, met getrokken wapens — op de naderlng van het stoompaard.

Pipo, Felicio en ridder Oevanhl weten natuurlijk niets van het gevaar dat op de loer ligt, ze zijn in zo'n vroiijke stemming over bun voorspoedige zegetocht, dat ze helemaal geen tegenstand meer verwechten.

„Jongens, het gaat gesmaerd, hoor!" roept Felicio. „Meneer Popi, dit stoompaard is de grootste uitvinding van het hele geschiedenisboekje, joh! Je komt vast in de jaartailen met je wipneus, hij ziet het al voor zich. „1262, Meneer Popi verzint de eerste stoomrolmachine!" Nou, Felicio is erg trots dat hij er bij is, hoor, dat had hij niet kunnen denken!"

Pipo grinnikt en wijst recht vooruit. „Kijk!" zegt hij, „daar in de verte het roofslot van Boudewijn! Dat is voor da tweeda kear dat we daar naar toa gaan, maar nu zijn we een stuk machtiger!"

Ridder Oevanhl zwlept krijgshaftig met zijn zwaard.

„Hier kom ik aan, vuige Boudewijn!" roept hij. „Pijlsnel op mijn rook-en-bliksem-paard! Onverssaagd is Oevanhi, de taaie! Mijn wraak zal vreselijk zijn, ge zult boeten voor al uw euveldaden, Ik zal mijn land terugveroveren, ik zal. Oooh h-heip! Wat gebaurt er? Auwauw, het stoompaard wordt wild!"

Pipo en Felicio schrikken ook, niet omdat de locomotief wild wordt, maar omdat hij plotseling scheef hangt. De takken boven da valkuil breken door onder de zwaarte van da machine, de wielen slaan door, hij slingert en bonkt en dan PLOF... ligt de stoommachine stil, half weggezakt in de grond!

„Sapperdeflap!" roept Pipo, „dat is een valkuil! We zijn d'r ingelopen! Uitkijken, mannen, er is gevaar op komst!" Dia waarschuwing is niet overbodig achter de struiken springt Dolla Boudewijn vandaan, zwaaiand met zijn zwaard.

„Ten aanval!" brult hij. „Da draak is lamgeslagen, haha, Boudewijn zal overwinnen! En wat? Dat is Oevanhl en d-daar zijn die verraders, die acrobaten! Grijpt ze, mannen! Haha, ze hebben geprobeerd mij te bedriegen mat dat toverding maar het is ze weer niet geiukt!" Sja, de toestand ziet er niet zo prettig uit voor Pipo en zijn vrienden, de stoommachine kan niet voor- of achteruit an de soldaten van Dolle Boudewijn beginnen weer moed te krijgen! Pipo is verdrietig en Oevanhi is zo woedend, dat hij niets kan doen van opwinding! En dan gebeurt er iets heel zeldzaams: Felicio, die goeie zigeuner, maakt zich ook kwaad!

„Jongens, dat is geen werk, hoor!" roept hij naar de aanstormende vijand. „Jullie mogen niat die fijne uitvinding van meneer Popi kapot maken, hoor! Dat wii deze hier niet hebben, want dat is zo zieiig! Het was heal moeilijk om de stoomrolmachine te maken, nu mag bij niat stuk, het is juist zo'n fijn speelgoedding! Wacht, Felicio zal hem aven uit dit putje optillen, dan kan hij weer verder rijden op al zijn wieltjes, daar gaat hij dan!" Felicio zet zich schrap en begint aan da voorwielen van de locomotief te trekken... an je weet zelf wel, hoe sterk Felicio soms kan zijn. Het is nu alieen nog maar de vraag, of de soldaten van Dolle Boudewijn hem de tijd zullen geven om de locomotief helemáál uit de kuil te trekken...

Volgande week: DE KAMPIOEN!

WALT DISNEYS
GOOFY
DIT IS DE EERSTE KEER DAT IK EEN WANDELTOCHT MAAK OOM GOOFY! IK BEN ECHT BLIJ DAT U ME NEDT MEEGENO MEN!
JA, JE ZULT HIER HEEL WAT LEREN DAT NIET IN JE BOEKEN STAAT, KARELTJE!
IN DE NATUUR GEBEUREN ALTIJD WEER DINGEN WAAR JE NELEMAAL NIET OP REKENT!
JA? NOU, IK ZAL M'N BEST DOEN, ME AAN TE PASSEN BIJ DE OMSTANDIGHEDEN!
KARELTJE MAG DAN VEEL WETEN OVER WISKUNDE EN SCHEIKUNDE EN DAT SPUL, MAAR VANDAAG KAN HIJ NOG EEN PAAR DINGEN LEREN VAN Z'N OUWE OOM GOOFY!
KRAAAAK!
OE!! ONWEER! WAT ZOU JE NU DOEN, ALS IK ER NIET BIJ WAS OM JE TE BESCHERMEN, KARELTJE?
EN — DEKKING ZOEKEN?
UITSTEKEND! JE LEERT HET AL! KOM MEE, ONDER DIE NOGE BOOM!
M-MAAR IK ZIE GEEN WOLKEN!

BONK!
HET WAS HELEMAAL GEEN ONWEER! DIE TAK WAS AAN 'T AFBREKEN!
IK ZAL HEM MAAR EEN SLOKJE WATER... OH, DAT IS WAAR OOK! HIJ HEEFT DE VELDFLESSEN NIET GEVULD, OMDAT HIJ ZE DAN TE ZWAAR VOND OM TE DRAGEN!
EN ER IS IN DE HELE OMTREK GEEN WATER TE BEKENNEN, BEHALVE IN DAT RIVIERTJE DAAR BENEDEN!
EN ZO...
(PUF! PUF!) HET IS DUIDELIJK DAT JE UITHOUDINGSVERMOGEN VERMINDERT IN DE DUNNE LUCHT OP DEZE HOOGTE!
OOM GOOFY ZAL ME DAAR WEL MEER VAN KUNNEN VERTELLEN! ZO, NU ZAL HIJ WEL BIJKOMEN, DENK IK!
GAH!
WAT BEN IK MOE! IK MOET EVEN UITRUSTEN... ZZZZZ
BLOEB!
NOU, NOU, HET HEEFT FLINK GEREGEND, ZEG! UH... KARELTJE?
Z
MOET JE DAT TOCH 'NS ZIEN! HIJ SLAAPT! EN HIJ HEEFT NIET EENS EEN BESCHUT PLEKJE GEZOCHT!
Z

IK HEB ZEKER TE VLUG GELOPEN, PER SLOT VAN REKENING IS HIJ HET NIET GEWEND! WE MOETEN MAAR EVEN UITRUS-TEN!
Z!

VOOR EEN VUUR HER JE HOUT NODIG NMM... IK HOOP DAT IK WAT ZAL KUNNEN VINDEN!
Z!
TJOK!

(GEEUW!) IK VOEL ME AL EEN STUK RETER! WAAR ZOU OOM GOOFY ZIJN GERLEVEN?

HIER LIGT ZIJN RUGZAK, DUS ZAL HET WEL DE BEDOELING ZIJN DAT WE HIER ONS KAMP *OPSLAAN

ZIJN LUCIFERS ZIJN DRUIPNAT! IK DENK DAT HIJ DAT MET OPZET HEEFT GEDAAN, OM TE ZIEN OF IK HET OOK ZONDER KAN DOEN!

ER ZIJN TWEE MANIEREN OM EEN VUUR ZONDER LUCIFERS AAN TE MAKEN! DOOR WRIJVING OF MET EEN VONK!

MET EEN STUK IJZERERTS ZOALS DIT EN EEN STUKJE VUURSTEEN KUN JE EEN GOEDE VONK MAKEN!

ZIEZO! OVER EEN MINUUTJE HEBBEN WE VUUR!

ER IS NERGENS EEN STUKJE HOUT! (SNUF! IK RUIK ROOK! (SNIF!)
E-EEN ROSRRAND! IK MOET KARELTJE GAAN REDDEN! HIJ WEET NIETS VAN ZULKE DINGEN AF!
UH. WAAR KWAM IK OOK AL WEER VANDAAN! DIE KANT OF DIE KANT? WACHT, IK WEET HET AL!
MOS GROEIT ALTIJD AAN DE VERKEERDE KANT VAN EEN ROOM! DE GOEDE KANT IS DUS DAARHEEN, DAT KLOPT PRECIES!
IK KOM AL, KARELTJE! WEES MAAR NIET BANG!
BANG! BANG! NG! BANG!
HÉ, DAT ZIJN DE ECHO'S VAN OOM GOOFY'S STEM!
DOOR DIE ECHO'S IS HET NOGAL MOEILIJK, ER ACHTER TE KOMEN WAAR HIJ ZIT.
WAAR RENT U, OOM GOOFY?
OOM GOOFY!
OOM GOOFY!
GRUTJES! DE ARME JONGEN RENT IN PANIEK DOOR HET BOS! HIJ IS ZEKER VERDWAALD!
OOM GOOFY!
HIER BEN IK!

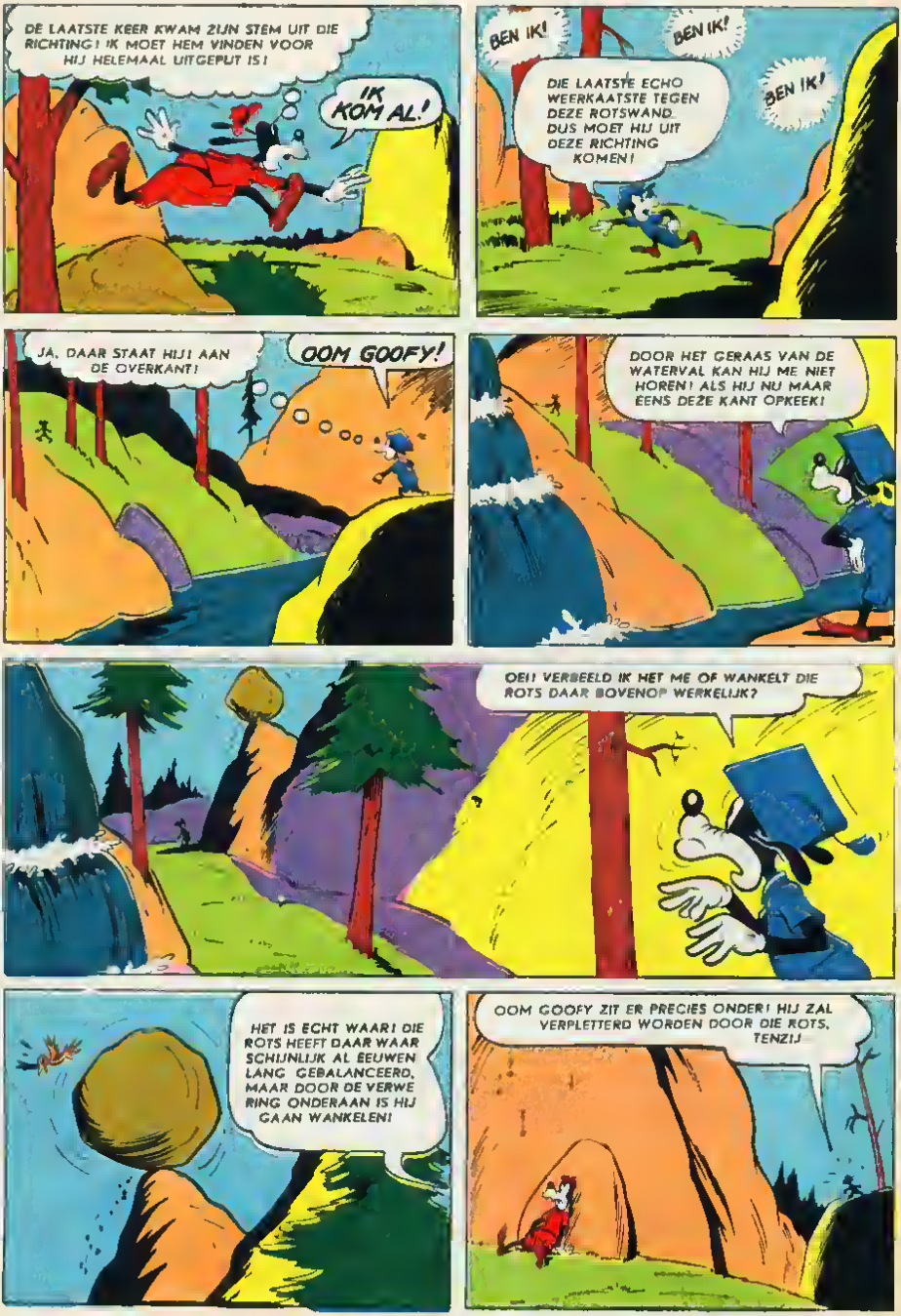
DE LAATSTE KEER KWAM ZIJN STEM UIT DIE RICHTING! IK MOET HEM VINDEN VOOR HIJ HELEMAAL UITGEPUT IS!
IK KOM AL!
BEN IK!
BEN IK!
BEN IK!
DIE LAATSTE ECHO WEERKAATSTE TEGEN DEZE ROTSWAND. DUS MOET HIJ UIT DEZE RICHTING KOMEN!
JA, DAAR STAAT HIJ! AAN DE OVERKANT!
OOM GOOFY!
DOOR HET GERAAS VAN DE WATERVAL KAN HIJ ME NIET HOREN! ALS HIJ NU MAAR EENS DEZE KANT OPKEEK!
OEI! VERBEELD IK HET ME OF WANKELT DIE ROTS DAAR BOVENOP WERKELIJK?
HET IS ECHT WAAR! DIE ROTS HEEFT DAAR WAAR SCHIJNLIJK AL EEUWEN LANG GEBALANCEERD, MAAR DOOR DE VERWE RING ONDERAAN IS HIJ GAAN WANKELEN!
OOM GOOFY ZIT ER PRECIES ONDER! HIJ ZAL VERPLETTERD WORDEN DOOR DIE ROTS, TENZIJ

IK HET MIDDELPUNT VAN BALANS ZO VERANDER DAT DE ROTS DE ANDERE KANT OP VALT!
IK ZAL EEN SOORT KATAPULT MOETEN MAKEN! (PUF! PUF!)
GELUKKIG HEEFT OOM GOOFY PER ONGELUK OOK EEN STUK TOUW MEEGENOMEN!
DAT JONGE BOOMPJE IS PRECIES ZO LANG EN DIK ALS IK ER EEN NODIG HEB! (PUF!)
NU MOET IK HET OMBUIGEN ZO VER IK KAN VERDER NOG!
EVEN LATER
ZO! ALS IK NU DE BAAN REKENING HOUDEND MET HET GEWICHT VAN DIT PROJECTIEL, GOED HEB UITGEREKEND DE WINDRICHTING EN DE VEERKRACHT VAN HET BOOMPJE DAARBIJ IN ACHT GENOMEN ZAL HET TREFPUNT ZO ZIJN, DAT DE ROTS DE ANDERE KANT OP VALT!
5·4·3·2·1- VUUR!
OEI DAAR GAAT MIJN HOED!
TWENG!
IK DURF BIJNA NIET TE KIJKEN! DE SPANNING IS NOG GROTER DAN TOEN IK MIJN EERSTE DOE HET ZELF RAKET LANCEERDE!

PLOK!
WOMP!
NET IS GELUKT! DE ROTS VALT DE ANDERE KANT OP!
BONK!
BONK!
OOH! DE SPANNING WAS TE GROOT! IK BEN BANG DAT IK FLAUW VAL!
PLOP!
WAT IS DAT NU?
KARELTJES HOED! HIJ MOET ER DUS OOK ZIJN!
DAAR IS IE! IK WIST WEL DAT IK HEM ZOU VINDEN ALS IK BLEEF ZOEKEN!
EN ZO
DIE ARME JONGEN! TOEN HIJ ZAG DAT HIJ VERDWAALD WAS, HEEFT HIJ ZO GEREND, DAT HIJ HELEMAAL UITGEPUT IS! WE ZULLEN MAAR NAAR HUIS GAAN!
Z!
ZO
KARELTJE WEET HOE JE MET CIJFERS EN FORMULES MOET OMGAAN, MAAR HIER IN DE VRIJE NATUUR IS HET MAAR GOED DAT HIJ Z'N OOM GOOFY HEEFT OM OP HEM TE PASSEN!
Z!

WELKE ROUTE KIES JE?

De chauffeur van een bestelauto kreeg opdracht om met zijn wagen negen pakjes in een bepaalde wijk af te leveren. Je ziet hier de plattegrond van de wijk en de stippen geven aan, waar de pakjes bezorgd moeten worden.
Hij begint bij A en verlaat de wijk bij B.
Welke route moet hij kiezen, als hij elk stukje straat dat hij één keer heeft bereden, niet opnieuw wil gebruiken? De juiste route geven wij een volgende keer, je kunt dan zien, of je het goed hebt gedaan.

HEB JE DIE AL?

Als je had verwacht dat deze Franse postzegel 'n heerlijke geur zou verspreiden, dan moeten we je teleurstellen, hoewel het hier toch om parfum gaat. Dit is niet te verwonderen, als we bedenken dat we in de hoofdstad van Frankrijk, Parijs, het wereldcentrum van de parfumindustrie aantreffen. Het gebruik van heerlijk ruikende stoffen was in de oudheid al in „het oosten" bekend. De kruisvoerders brachten 't reukwater mee naar West-Europa.
Vooral in Frankrijk was parfum al gauw in trek. In de zestiende eeuw had men aan het Franse hof eigen parfumberelders. Omstreeks 1850 waren er in Parijs ongeveer 100 parfumeurs, thans zijn er in de Franse hoofdstad meer dan 400 parfumfabrieken gevestigd. Vroeger werden bijna al die geurtjes uit bloemen en planten bereid, maar tegenwoordig maakt men ze veelal synthetisch (kunstmatig). Meer dan 1000 geurtjes staan de parfummakers ter beschikking, om naar believen te mengen, meer of... de ene vloeistof verdampt veel sneller dan de andere. Het gaat er dus om, de verschillende reukstoffen zó te binden, dat ze als één geur uit de fles komen, en die kunst verstaat men in Parijs voortreffelijk. Vandaar dat de Franse parfumfabrieken dit postzegeltje dubbel en dwars waard zijn.

ditjes en datjes van donald duck

SNEL LEZEN

Je kunt leren lezen, maar je kunt ook leren snellezen. Dat hebben onlangs een Engelse minister en een tiental van zijn medewerkers geleerd in een cursus van twaalf weken. De bedoeling was, de normale leessnelheid van 250 woorden per minuut op te voeren tot bijna het dubbele: 450 woorden per minuut. Dat snellezen was nodig om het de minister en zijn helpers mogelijk te maken meer brieven, rapporten en andere belangrijke documenten door te lezen in minder tijd.

DE TIJD STOND STIL

Op een dag kwam in een pittoresk stadje in Engeland, waar heel veel huisjes staan die aan vroeger tijden herinneren, alle openbare klokken tot stilstand.
De klok van het stadhuis, van de kerk, van het station, de klok die de horlogemaker als uithangbord gebruikte, de gemeenteklok aan de lantaarnpaal, stonden allemaal stil.
Een onderzoek bracht aan het licht, dat de uurwerken met opzet onklaar gemaakt waren. Degene die dat had gedaan moet gezocht hebben. Ik zal de tijd hier werkelijk eens stil laten staan.
De klokken werden achter met spoed gerepareerd en de plaatselijke politieagenten hebben nu opdracht, speciaal de tijd in het oog te houden.

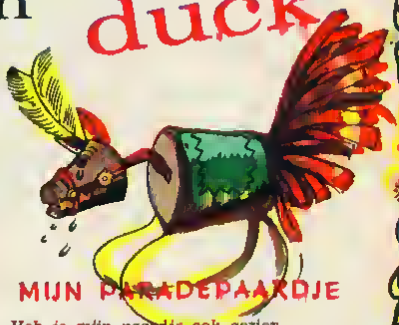

MIJN PARADEPAARDJE

Heb je mijn paardje ook gezien,
Mijn mooie paradepaardje?
Zijn hoofd en lijfje zijn van kurk,
Van zitspapier is 't staartje,
Zijn halsje is een lucifer,
Zijn ogen zijn twee kralen,
Zijn oortjes zijn van rood fluweel...
Waar zou mijn paardje dwalen?
Zijn hoofdpluim is een witte veer
Van Tjiep, zijn kameraadje.
Mijn paardje heeft een hobbelehop
Gemaakt van een ijzerdraadje,
Wij waren boos en ik zei stroef:
„Ga jij maar weg hoor, paardje,
Ik wil je nooit meer zien," en toen
Verdween het met een vaartje.
Nu heb ik spijt van wat ik zei,
Dat moet hij dadelijk weten.
Mijn vriendje zal zo eenzaam zijn,
En .. hij heeft nog niets gegeten.
Mocht je mijn paardje ergens zien,
Toe, zeg hem zonder schromen
Dat 't baasje vraagt of hij maar gauw,
Héél gauw terug wil komen!

Het Geheim van de STH 142

door Geoffrey Morgan
met tekeningen van Ted Mathyssen

De Conways en Fergie hebben op de plaats waar een verongelijkt vliegtuig in de rivier gezonken is, een ander wrak gevonden, en ze geloven dat Dr. Bredon probeert daar iets uit te bergen waarbij hij het vliegtuig slechts als dekmantel gebruikt. Op één wrakstuk dat ze naar boven halen, staan vage letters, die een deel schijnen te vormen van de naam van het gezonken schip.

Naderhand doen Fergie en Jerry navraag bij meneer Thomson, de kustwachter van Sandy Point, maar deze kan hen niet wijzer maken en als ze op de „Mirelda" terugkeren, horen ze tot hun schrik van Jane dat hun geborgen wrakstuk is verdwenen...

DE beide jongens staarden Jane verstomd aan. „Kom maar beneden en kijk zelf, als jullie me niet geloven," drong ze geprikkeld aan. „Ik heb overal gezocht, maar allebei de stukken hout zijn weg."

„En je zegt dat je nauwelijks een half uur van boord geweest bent'" riep Jerry op het laatst driftig uit.

„Dat ben ik ook," beet Jane terug. „Alleen maar even naar het dorp om wat groente te kopen voor een slaatje en een blikje vlees."

Fergie keek om zich heen, tuurde langs de verlaten kade, de strook strand en de botenhuizen van zijn vader. Toen keek hij op zijn horloge. „Nou," merkte hij eindelijk op, „als er een dief aan boord is geweest, dan is het er één geweest die van opschieten wist. Het is nu tien voor één. Hij moet de bark al een tijdje in het oog hebben gehouden en gewacht tot jij wegging, Jane, in de hoop dat je tijdens etenstijd van boord zou gaan." Hij wees naar de botenhuizen. „De mannen gaan om twaalf uur naar huis en komen om één uur terug. Als jij kort na twaalven aan wal bent gegaan, dan is er vermoedelijk niemand in de buurt geweest die de indringer heeft gezien."

„Zie je wat?" vraagt Fergie aan een karte stilte. „Het lijkt er op dat ze waar aan het duiken zijn bij Guilmarsh," zei Jerry.

„Maar wie is het geweest — en hoe wist hij dat we die wrakstukken hadden?" Jerry liep naar het luik en zwijgend daalden ze op een rijtje in de kajuit af. Beneden vertoonde de tafel al tekenen van de komende maaltijd; aan één kant lag een stapeltje eetgerei en in het midden stonden de borden en bekers al klaar. Jane wees ernaar, terwijl ze de roef doorliep naar het volgende waterdichte schot.

„Pas toen ik de tafel begon te dekken," vertelde ze, „merkte ik dat de stukken hout er niet meer lagen." Ze maakte een gebaar naar de kast in de hoek. „Hier hebben jullie ze toch in gelegd, is het niet?"

Jerry knikte en deed resoluut een paar passen naar haar toe. „We hadden die dingen moeten wegsluiten, maar wie had ook kunnen denken dat ze gegapt zouden worden?" Hij maakte de kast open en gluurde erin.

„Ik zeg je toch dat ik al overal heb gezocht," bracht Jane haar neef in herinnering. „Ik was net klaar met zoeken, toen ik jullie op het dek hoorde."

„We hebben ze bovenop die kast laten liggen," bevestigde ook Fergie. „Ze kunnen niet vanzelf verdwenen zijn. Laten we ons zelf maar niets wijs maken, Jerry. Die stukken hout zijn doodgewoon gestolen."

Fergie las het bericht en toen hij van de krant opkeek, was zijn frons nog dieper geworden.

Jerry zei niets. Hij wist dat Fergie gelijk had, het had geen zin nog langer te zoeken — behalve misschien verderop bij de rivier. Opeens liep hij de kajuit door naar de trap en kwam met de verrekijker aan dek. „Wie weet zien we de dief nog de rivier afzakken — waren we maar zo slim geweest om eerder daarheen te kijken, dan hadden we hem zeker nog gezien," zei hij, toen de twee anderen bij hem kwamen staan.

„Zie je nu iets?" vroeg Fergie na een korte stilte.

Jerry overhandigde hem de kijker. „Het lijkt erop dat ze weer aan het duiken zijn bij Gullmarsh. Maar verder zie ik niets bijzonders."

Fergie richtte de kijker en beaamde dat na een paar tellen grommend.

„Wie die dief ook is geweest, hij moet van Gullmarsh zijn gekomen," zei hij langzaam, terwijl hij de kijker liet zakken. „Maar hoe kon iemand daarginds — of ergens anders — weten dat wij dat spul hadden? Dat is mij een raadsel."

„Mij ook," viel Jane hem bij. „Maar ik geloof dat het wel één ding bewijst, en zonder twijfel ook! Dat jij gelijk had, Jerry. Dr. Bredon werkt op dat geheimzinnige wrak en gebruikt zijn vliegtuig als dekmantel, omdat hij niet wil dat iemand erachter komt, wat hij in werkelijkheid bezig is te bergen."

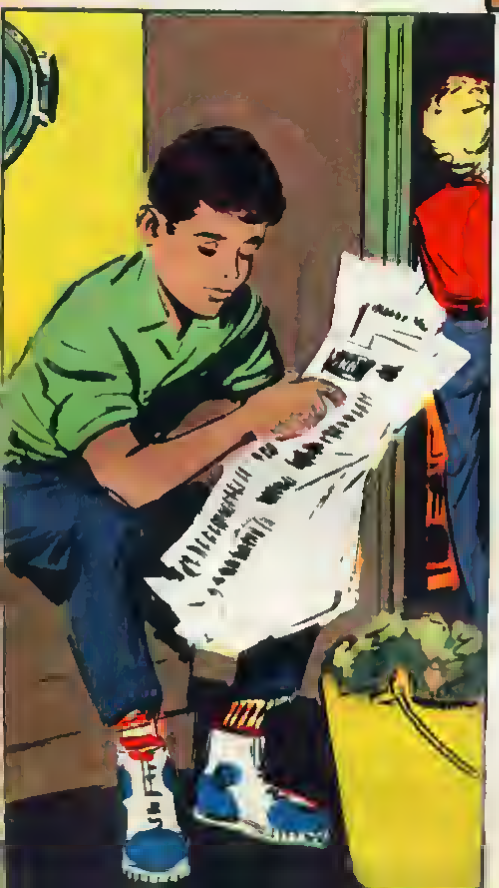

Jerry kneep zijn ogen bijna dicht. „Het bewijst dat wij gelijk hebben," mompelde hij. „Maar zonder die stukjes van het wrak kunnen wij dat aan niemand anders bewijzen. En daarom hebben ze ze gestolen.

Als we de hele naam zouden hebben opgevist en niet alleen maar een stuk ervan, dan hadden we tenminste iets gehad om op voort te borduren. De naam van die boot zou misschien meneer Thompson iets gezegd hebben.

Nu hebben we zelfs die wrakstukken niet meer om hem morgenochtend te laten zien. Hij zal wel denken dat we gewoon zijn tijd hebben verknoeid en dat we de hele geschiedenis hebben verzonnen."

„Om hem morgen te laten zien?" vroeg Jane met wijd opengesperde ogen. „Hoe is het op Sandy Point gegaan? Wat zei hij? Wist hij iets van het wrak af?"

Fergie schudde zijn hoofd. „Hij had geen enkele opgave van een wrak in de buurt van Gullmarsh Eiland," antwoordde Jerry en om beurten vertelden de jongens haar iets over hun gesprek met de kustwachter.

„Dus hij komt morgenochtend even bij ons langs?" zei Jane, toen ze hen helemaal had uitgevraagd. „En we hebben niets meer om hem te laten zien. Wat doen we nu?"

„Eerst eens iets eten," stelde Fergie wijselijk voor. „Ik verga van de honger."

De kombuis was het enige deel van de

Het was toen Jerry de grootste uit de krant wikkelde, dat zijn oog viel op een heel merkwaardig artikeltje . . .

Mirelda waar Jane bevel voerde en haar gezag was onbetwist; ze stelde dus voor dat Fergie de tafel zou dekken en het blik ham zou openmaken, terwijl Jerry de sla moest wassen.

Het was toen Jerry de groente uit de krant wikkelde, dat zijn oog viel op een kop boven een artikeltje. Het ging over een klein jacht dat op het Whistler Sand aan de grond was gelopen, ongeveer drie kilometer van Sandy Point. Een loodsboot van Lanwich had hulp verleend en toen het jacht weer vlot was gekomen, had de loods het op sleeptouw genomen naar de haven van Lanwich.

Er stond niets in het artikel dat Jerry bepaald opwond, want dergelijke verslagen zeg je dikwijls in plaatselijke krantjes tijdens het zeilseizoen.

Maar het bracht hem op een idee, waarvan hij dacht dat het misschien licht zou kunnen werpen op hun eigen probleem.

Toen ze een paar minuten later aan tafel gingen, schoof Jerry de krant over tafel naar Fergie.

„Lees jij dit blad, Fergie — de „Stanbridge Echo"?" vroeg hij.

Fergie wierp er even een blik op en antwoordde toen: „Ja, thuis hebben ze het. Maar ik kijk er nooit in. Hoe dat zo?"

„Hoe kom je daaraan, Jerry?" vroeg Jane. „Het ziet er nogal vies uit."

„De sla zat er in verpakt," antwoordde Jerry. „Hij is al een maand oud." Fergie fronste zijn voorhoofd. „Wat wil je ermee?"

„Dit verslagje viel me op en dat bracht me op een idee," zei Jerry met een klein, verbeten glimlachje. Hij wees op de kop en het bericht.

Fergie las het en toen hij weer opkeek, was zijn frons nog dieper.

Hij schoof de krant naar Jane, die het artikeltje ook vluchtig doorkeek en haar neef vol verwachting aankeek.

„Ik kan je niet helemaal volgen, hoor," zei ze.

„Nou, het is anders heel eenvoudig," antwoordde Jerry. „En het zou ons best eens een stapje verder in de goede richting kunnen brengen. Luister, plaatselijke bladen brengen altijd al het plaatselijke nieuws; alles wat er in de streek gebeurt en om en bij de kust die erlangs loopt, nietwaar? Al is het op het oog helemaal niet belangrijk. Dat is ook de reden, waarom dat kleine stukje over dit aan de grond gelopen jacht erin is opgenomen, in een krant van wat grotere omvang en oplage zou er geen letter over hebben gestaan. Maar voor dit blaadje is het verhaal van dat jacht nieuws.

Goed, als dit jacht dus nieuws is, terwijl het niet eens is vergaan, maar rustig naar de wal gesleept, dan zal toch ieder schip dat zinkt en vergaat ergens onder de kust of hier op de rivier, stellig worden vermeld in dit streekblad."

Hij wachtte even en keek de anderen aan.

„Goed, waarom zou er dan niet iets te vinden zijn over het wrak bij Guilmarsh Eiland?"

Fergie haalde diep adem en zijn mond viel even open. Toen zei hij: „Je bedoelt, dat we de oude nummers van dit blad eens moeten gaan doornemen op het kantoor van de redactie?"

„Precies," knikte Jerry.

„Natuurlijk, dat is een prachtig plan!" vond ook Jane. „Maar, als we inderdaad een bericht in die krant vinden over ons wrak, hoe zou het dan komen dat de kustwacht daar geen opgave van heeft gekregen?"

„Dat is zeker een belangrijke vraag, dat weet ik," gaf Jerry toe. „Maar er zouden bepaalde redenen voor kunnen zijn. Meneer Thompson kan op dat ogenblik weg zijn geweest. Hij kan ook ziek geweest zijn. Hij kan een vergissing hebben gemaakt in zijn administratie.

Mijn gedachtengang kan verkeerd zijn en het idee kan op niets uitlopen. Maar als jullie niets beters kunnen voorstellen, dan lijkt het me de moeite waard, ons geluk hier eens te beproeven."

Fergie stond op. „Als je niet ophoudt met dat gepraat en geredeneer, dan missen we nog de bus naar Stanbridge," zei hij. „Hij vertrekt om tien voor twee."

„Hou op met dat geredeneer, anders missen we straks de bus nog!"

Op naar de redactie van de Stanbridge Echo . . . Wat zal hun onderzoek daar opleveren? Dat horen we de volgende week!

TOM POES en de Meesterhand

HEER BOMMEL IS DRAGER VAN HET MEESTERTEKEN GEWORDEN, WAARDOOR IEDER DIE ZIJN HAND AANRAAKT, IN HEM EEN MEESTER ZIET. DIT WORDT VOORAL GEVAARLIJK, ALS MEN HEM VOOR EEN MEESTER-KOORDDANSER AANZIET EN HIJ HALSBREKENDE TOEREN BOVEN EEN RAVIJN MOET MAKEN.

VOORUIT, MEESTER-KOORDDANSER! LAAT ONS VAN UW KUNST GENIETEN.

H-HO, W-WACHT!

EEN FLINKE DUW DEED HEER BOMMEL WAGGELEND OVER HET ZWIEPENDE KOORD SCHIETEN.

MPS. IK M-MOET OPPASSEN, D-D-DAT

IK NIET V-V-V-

VAL!

TOM POES KON HET NIET LANGER WERKELOOS AANZIEN EN MOEDIG WAAGDE HIJ ZICH OP HET SLINGERENDE KOORD.

...EH... WAT DOE IK HIER EIGENLIJK? IK HOEF MEESTER OLLIE NIET TE HELPEN. EEN MEESTER ALS HIJ KAN BEST ZICHZELF REDDEN... EN MIJ ERBIJ!
EN HET WAS GEBEURD: NU ZAG OOK TOM POES HEM VOOR EEN MEESTER AAN!
RED ME, MEESTER OLLIE! HOU ME VAST!
T-TOM POES! W-WAT DOE JE NU?!
IK DOE NIETS. IK LAAT ALLES AAN U OVER, MEESTER. U ZULT ONS BEIDEN MAKKELIJK KUNNEN REDDEN.
BRAVO! BRAVO! WAT EEN STUNT!
IK WED TWEE VARK'NS DAT ZE ZUL'N VAL'N!
UIT DE ADEMLOOS TOEKIJKENDE MENIGTE GING EEN BEWONDERend GEJUICH OP, DAT TUSSEN DE BERGEN WEERGALMDE EN..
GEKLAP EN GEROEP? IK HOOR NIETS, MET UW WELNEMEN.
SLUIT DAT VENSTER, GOEDE VRIEND, DAT GEKLAP EN GEROEP NEEFT ME WAKKER GEMAAKT.
...DOORDRONG TOT DE SCHERPE OREN VAN DE GRIJSAARD, DIE NOG STEEDS OP BOMMELSTEIN UITRUSTTE.

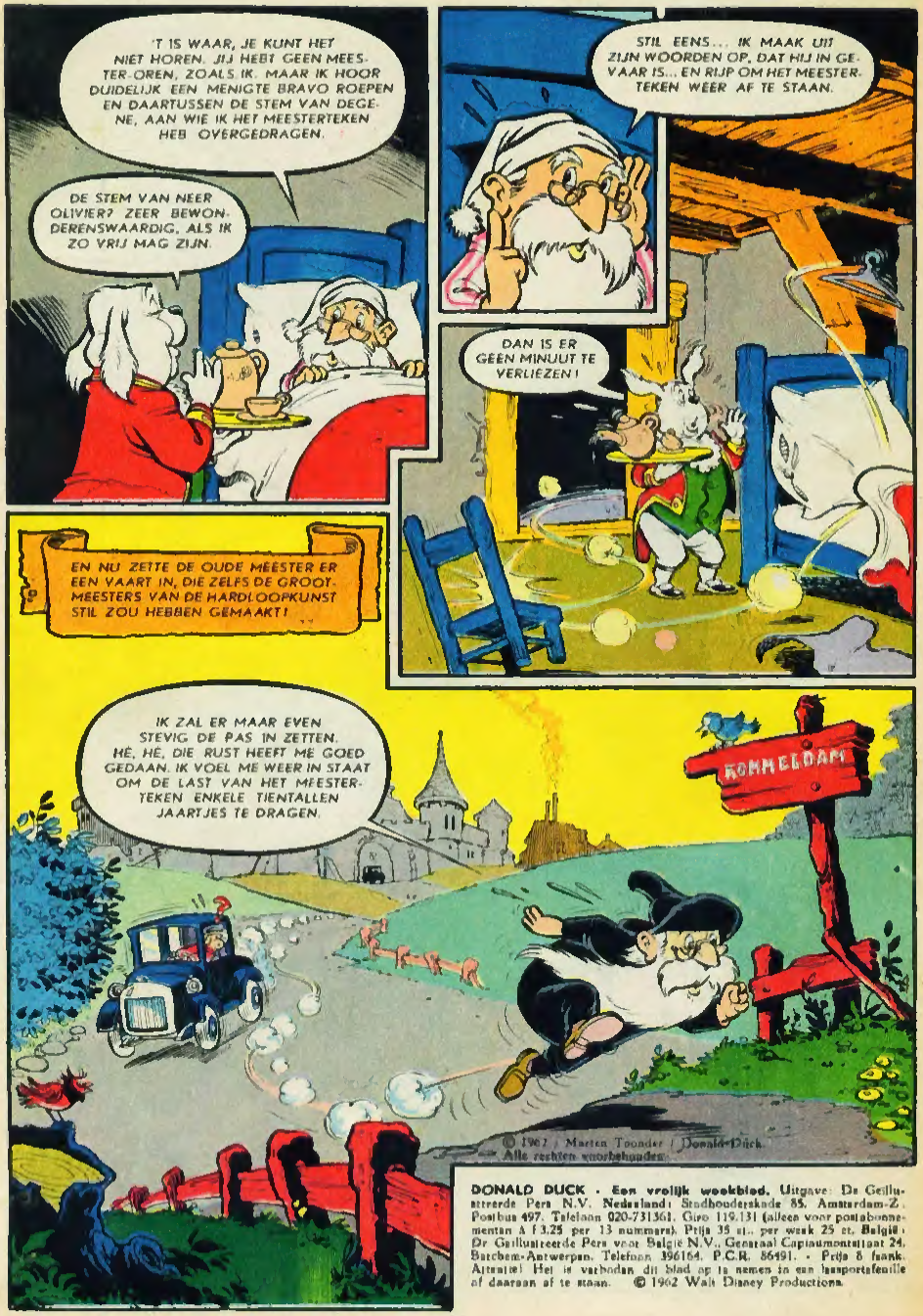

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Borgerhout-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. · Prijs 8 frank.
Advertenties: Het is verboden dit blad op te nemen in een kasportefeuille of daarvan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.